1886. Fru Selmer fra København 10 Foredarg om Afholdssagen.
1890. Frøken Brosbøll fra Lyngby 8 Foredrag om betydelige Kvinders Arbejde i Amerika.
1890. Valgmenighedspræst V. Malling, Odder 8 Foredrag om Opdragelse og Skolespørgsmaal.
1891. Højskoleforstander Gr. Nielsen, Vestbirk, 4 Foredrag om Kvindesagen.
1891. Højskolelærer H. Begtrup, Askov, 3 Foredrag om betydelige Kvinder.
1891. Højskoleforstander Dolleris, Odder, 8 Foredrag om det menneskelige Legeme.
1892. Fru Berg Nielsen 5 Foredrag om Kvindens Stilling i Hjemmet.

Ialt er der afholdt c. 60 Foredrag i de 4 Aar Foreningen har bestaaet under Navn af »Jydsk Kvindeforening«.

Ved sidste Fællesmøde, som afholdtes i Juni Maaned, vedtoges det at lade Foreningen indgaa som Kredsafdeling af Dansk Kvindesamfund efter den ny Organisationsplan, efter hvilken hver Kreds har fuldt Selvstyre inden for sine egne Grænser. Fællesmødet vedtog tillige nogle Ændringer i Kredsafdelingens særegne Love. Medlemsbidraget er nu 1 Kr. aarlig, og da Styrelsesmedlemmerne ikke er saaledes fordelte, at de kan lede Arbejdet i de mindre Kredse, vedtoges det at lade hver Kreds selv vælge sin Formand. Styrelsen for Kredsafdelingen bestaar for Tiden af:

Lærerinde Kirsten Laursen, Lund (Formand). — Valgmenighedspræst V. Malling, Odder. — Højskoleforstander Grønvald Nielsen, Vestbirk. — Karoline Strunge, Østbirk. — Thyra Bojsen, Horsens. — Helga Videbæk, Odder. Det 7ende Medlem er udtraadt, og Suppleringsvalg har endnu ikke fundet Sted.

Helga Videbæk.

Fra udenbyes Venner.

„Den arbejdende Kvindes Stilling paa Landet."

Et Svar til Karen Mortensen.

Karen Mortensen har skrevet et Stykke i „Kvinden og Samfundet" om „Den arbejdende Kvindes Stilling paa Landet," som slutter med følgende Spørgsmaal:

„Vi arbejder for Kvindens almenmenneskelige Udvikling, for hendes Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre hendes Stilling i Familien, Samfundet og Staten. Kan vi med dette Maal for Øje opmuntre ubemidlede Kvinder til at blive paa Landet, saalænge der ikke er Udsigt til væsentlig Forandring i disse Forhold?"

Jeg vil vende Spørgsmaalet om og sige: Skal man da opmuntre dem til at rejse til Byerne? — og et tredje Sted findes vel neppe, med mindre de skulde udvandre. —